

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

-----

opname : 18+19/3-72
uitzending: 19-3-72
plaats : 2

KUNT U ONS DE WEG NAAR HAMELEN VERTELLEN,
MIJHEER?
Deel 3: Het Telraam van Truuk.

dékorontwerp - Mia Schlosser
produktie - René Sleven
regie - Nico Hiltrop

TRUUK:

Oooooooooo ... Ja? ... Ooooooooooooo ... De letter ziet er zo uit ... als een kaninen... een konijnenkeutel ... of een fogelring ... of een rond oog ... Oooooooooo ... Het is werkelijk heel eenvoudig ... Ik maak mijn lippen rond ...

Probeer mal. Toe ... Wie probeert mal samen met mij een O?

... Anna (EZEL) ... Karelkje? (KONIJN) ... Balthasarchen (PARKIET) Mmmmm ...

(TEGEN GEIT)

Ja??? Ja, gut geprobeerd! Gut, gut, Ludovica. Prima.

TOR:

Meester Truuk. Kom mee.

TRUUK: (DRIFTIG, GOOIT STOKJE NEER, VERTRAPT HOED)

Nee. Dat ... Waarom doe jij dat? Nee, nee, nee, nee, nee.

Mitten in mein eerster sukses. Daar doet een geit 'o'! 'o'! Hij stoort mij midden in ener 'O'!

TOR: (HAASTIG)

Heel jammer, maar er dreigt gevaar. Gevaar, komt U maar! ...

TRUUK:

Vier weken leer ik die dieren een 'O' en vandaag zegt een geit 'o' en ...

TOR:

Er is iets met de kristallen bol, meester Truuk. U moet even komen.

TRUUK:

In der kristallen bol? Mein himmel, waarom zeg jij dat niet meteen????

(HAAST ZICH LANGS TOR)

O, o, oh!!! ...

TOR: (DRAAIT ZICH OM NAAR GEIT)

Ssst!

Ziet U wel? ... Ze zijn al een minuutje te zien ...

TRUUK:

Jij hebt toch nichts an der stand veranderd?

TOR:

Nee, ik heb de bol niet aangeraakt. Hij ligt precies zo ...

TRUUK:

Mooi, dan kan ik bepalen, waar zij zich precies bevinden! Nee! Kinder! Kinder met een vloerkleed!

TRUUK:

Mein himmel. Ein fliegend vloerkleed. Boven de Wadden!

TOR:

Ja. Maar ze vliegen er gelukkig net. Ik ...

TRUUK:

Zij kunnen elk moment nederstorten. Dat is ja waanzin. Fliegen boven die Wadden met een gewoon aldaaglijk vloerkleed. Daar heb ik toch mijn toverkrachten aan het werk. Experimenten in die luft. Daar komt een gewoon vloerkleed niet doorheen. Wij moeten ingrijpen, voordat zij nederstorten!

TOR:

Ja, zegt U maar, wat ik moet doen.

TRUUK:

Mijn groot toverboek!

(TOR AF)

En mijn andere bril! Mal kijken hier. Wat is der eerste hulp die ik bieden kan ... aha ... ein formula om der wind te laten draaien.

(LISPELT BEZWEREND)

Waar zijn zij ... Ah ... Nein?

Nein, ik heb het vloerkleed laten draaien. Vlug. Kabana. Kabana. Zo ja.

KLEED IN STORM.

TRUUK: (WANHOPIG)

Nein! Ook niet goed.

(BLADERT NERVEUS)

Zij moeten naar die grond, prinzen.

TOR: (OP)

Ik kan het niet vinden.

TRUUK:

Het grote toverboek, idiotenvogel! ...

(TOR AF)

Und mein bril.

(BLADERT FOETEREND. BEZWEERT:)

Uri uri pu.

Ik heb hun nu doch naar de grond getoverd, nicht. Wo zijn zij?

LEEG VLOERKLEED VERVOLGT ZIJN WEG
DOOR VREDIGE BLAUWE LUCHT

STEM TRUUK:

Nein! ...

Zij sind weg! Alles rustig ... alles leeg. Alleen een leeg vloerkleed! Mmmm Mmmm, jammer ... Dan kan ik ja nichts tun ... Waar was ik ook weer? ...

(TOR KOMT BINNEN SNELLEN MET EEN
BOEK)

TRUUK:

Ah, du. Idiotenvogel, jij bent te laat!
Dat is een kookboek!

TOR:

Oh pardon.

TRUUK:

Weg. Zij sein weg. Weg, weg! Niks doe jij goed. Laat maar liegen ... Te laat. Veel te laat ... Alles is ... voorbij.

Jammer. Ik had graag geweten wat zij ... Ja, maar.... (WINDT ZICH OP) wie vliegt dan ook in dezer tijd van het jaar op een gewoon aldaaglijk vliegend vloerkleed boven die Wadden??? Boven dat Wad Blief? ... Nein, nein ...

LEADER INTRO.

(VERBIJSTERD STAAN DE HAMELAARS BIJEEN IN AARDE. HUN HOOFDEN STEKEN BOVEN DE GROND. DE REST IS ERONDER BEGRAVEN)

LIDW.:

Nou ... kan iemand mij zeggen, wat er gebeurd is?

HILLETJE:

Opeens was er bliksem.

BERTRAM:

Ik mag een boon zijn, als ik ...

AERNOUT:

Je bent een boon, als ik me niet vergis.

HILLETJE:

Waar is het vloerkleed?

HECTOR:

Ja, waar is Kamerbreed?

BAREND:

De bliksem is ingeslagen!

KIND 1:

In Kamerbreed. Ja. Ik zag dat het bliksem was.

KIND 2:

En toen was het opeens heel erg donker.

LIDW.:

Zijn we er allemaal? Waar is Hildebrandt?

BERTRAM:

Dit is zijn hoed.

KINDEREN:

Hildebrandt? Hildebrandt?

LIDW.:

Er zal toch niks ergs met hem gebeurd zijn?

(DE AARDE OM DE HOED KRUIMELT.
HILDEBRANDT'S HOOFD KOMT VOORZICHTIG
UIT DE AARDE ... GEJUICH VAN
KINDEREN:)

KINDEREN:

Daar is ie! Hildebrandt!

BERTRAM:

Nou. Wat is er nou in 's hemelsnaam gebeurd?
Eerst wapperen we bijna van het vloerkleed
af, daarna komen we in een afgrijselijk
nat en naar onweer en daarna zitten we plot-
seling tot de nek in de bloemaarde.
Ik heb kouwe voeten!

AERNOUT:

Ja. Bij m'n ellebogen is het nog redelijk
warm, maar dieper wordt het kouder.

HILDEBRANDT:

Krab 's aan m'n neus, Lidwientje.

LIDW.:

Ik? Ik kan toch ook geen vin verroeren!

BARENDJE:

As je hard ronddraait en probeert te wringen,
dan wordt de grond wel wat lossier.

BERTRAM:

Je hebt gelijk, maar ... maar het gaat wel
heel langzaam ... Blijven proberen, jongens.

HILDEBRANDT:

Zeg, ze zullen toch niet van plan zijn, ons
in dit rotstuintje te laten zitten, hè?
Ik voel me net een krop sla ...

AERNOUT:

Help! Hallo? Help!

LIDW.:

Ja ... Laten we eens heel hard om hulp
roepen. Misschien helpt dat.
Allemaal tegelijk.

BERTRAM EN ANDEREN:

Ja ... Heel hard. Zo hard als je kan.

Help. Vooruit ...

(IEDEREEN BRULT)

Help! Help! Hellep ...

(STILTE)

BERTRAM:

Zeg ... Ik voel me idioot ... Ik voel me

alleen een hoofd met oren ...

LIDW.:

Ja. Ik ook ... wat zeggen we, als iemand ons

vindt. Het is vast geen gezicht, al die

losse hoofdjes op de grond.

Zit m'n haar niet afschuwelijk?

HILDEBRANDT:

Hé ... he ... hulp!

LIDW.: (KIJKT OPZIJ)

Wat is er? Wat gebeurt er, Hildebrandt?

Oh? hahahahaha!!!!

HILDEBRANDT:

(ZIJN HOED IS OVER ZIJN OGEN GE-

ZAKT)

Nee, niet doen ...

LIDW. EN ANDEREN:

Arme Hildebrandt ... hahaha ...

AERNOUT: (BLAAST)

Zal ik 'm afblazen.

IEDEREEN: (BEGINT WEER TE ROEPEN)

Help, help ... hellep ... hulp ... help ...

BERTRAM:

Stil 's ...

LIDW.:

Hoor je iemand?

BERTRAM:

Nee, maar ik bedenk net iets ...

LIDW.:

Wat dan?

HILDEBRANDT:

(GEIRRITEERD)

Je moet niet denken, je moet roepen. Hellep!!!!

ANDEREN:

Stil nou, stil nou even.

BERTRAM:

Kijk, we roepen nou wel, en we hopen, dat iemand ons vindt ... maar als er nou iemand ons vindt?

LIDW.:

Ja ...

BERTRAM:

Niks ja ... Wat dan?

LIDW.:

Wat dan?

BERTRAM:

Ja ... Stel je nou 's voor ...

HILLETJE:

Hij schrikt zich een aap ... Allemaal prattende hoofden.

BERTRAM:

Daar praat ik nog niet eens over. Maar wie zegt ons, dat zo iemand aardig is? Zo iemand die ons vindt ...

(IEDEREEN KIJKT BEDRUKT VOOR ZICH)

HILDEBRANDT:

Wat moet het afschuwelijk zijn, om een krop sla te wezen.

AERNOUT:

Ik heb zo'n medelijden met de andijvie in mijn tuin.

LIDW.:

Ik eet nooit meer worteltjes ...

HECTOR:

M'n schoolboeken zitten onder de grond.

MEISJE:

Ah joh ... boekenwurm.

LIDW.:

Straks gaat het regenen.

HILDEBRANDT:

Of nachtvorst!

AERNOUT:

Konijnen die aan je oor komen knabbelen ... Moederrrrrrrrr ... Help ... help ...

STEM WORTELGROEN:

Hallo? Riep daar iemand? Hallo?

LIDW. EN ANDEREN:

Meneer, meneer! Hier! Hier! In de grond.

HILDEBRANDT:

Hier! Help. Onder die hoed!

STEM WORTELGROEN:

Waar zit U dan? Hallo?

IEDEREEN:

Hier ...

LIDW.:

In de grond!

BERTRAM:

Kijk toch uit ... Wie weet ...

WORTELGROEN:

(NADERBIJ KOMEND STEMGELUID)

Ja, ik weet niet wat U bedoelt ... Waar bent U ... Hallo?

Hé ... Alle honingkoekjes! ... Pratende groente. Truuk staat ook voor niets.

LIDW.:

O meneer, help ons alstublieft. We kunnen er niet uit.

WORTELGROEN:

Nee, nee. Komt niets van in. Wortelgroen de elf houdt zijn handen thuis. Wortelgroen de elf heeft ...

LIDW. + KINDEREN:

Toe. Toe meneer, alstublieft, meneer.

WORTELGROEN:

Wortelgroen heeft het op de harde manier moeten leren. Klapjes, klapjes, klapjes. Overall afblijven, ook van wat lekker is.

AERNOUT:

Maar wij zijn niet lekker, meneer.

WORTELGROEN:

Hahaha ... Kostelijk. Kostelijk. Truuk de tovenaar is een type. Haha. Een type.

LIDW.: (HALF VERONTWAARDIGD DOOR TRANEN HEEN)

Heeft Truuk de tovenaar dat dan gedaan?

WORTELGROEN:

Weet ik veel. Wie anders? Ik ken niemand, die pratende groente kan maken. Ik wist wel, dat Truuk de tovenaardieren kon laten praten. Jullie zijn toch geen dieren?

LIDW.:

Wij zijn mensen en we zitten alleen maar tot de nek in de grond.

WORTELGROEN:

Oh ja! Oh ... Ik zit al mijn halve leven tot over de oren in de schuld. Ik moet elf Spikkeltje nog 3 zakken hazelnootjes teruggeven ... Het spijt me, maar ik ga d'r weer eens vandoor.

LIDW.: (SMARTELIJK)

Meneer, toe!

WORTELGROEN:

Meneer? Ik heet 'Wortelgroen'.

LIDW.: (DEEMOEDIG, MAAR WEINIG GEINTERESSEERD)

Goed meneer, meneer Wortelgroen, maar kunt U ons ...

WORTELGROEN:

Nee, elfje, Wortelgroen. Elfje ... Wat is er nou?

LIDW.:

Ik wil er zo graag uit ... En zij ook. Maar als U bijvoorbeeld mij nou alvast uitgraaft ...

WORTELGROEN:

(BEZWEREND)

Ho, ho, komt niets van in. Wortelgroen bemoeit zich nergens mee. Kijken, ogen gebruiken, het mijne ervan denken, allemaal goed, maar handen thuis en voelsprietten gekruist.

Ik wil het er wel over hebben bij Truuk ... dat wil zeggen, ik wil wel even zeggen, dat jullie er bezwaar tegen hebben, om hier te staan, dat zou ik zelf ook zo voelen, maar ...

LIDW.: (SMEEKT)

O ja, meneer, toe, zeg het hem ...

BERTRAM: (HEFTIG)

Nee, nee, nee. Ben je gek. Niet doen meneer Wortelgroen.....

WORTELGROEN:

(BOOS)

Als je 't nou vertikt om elfje te zeggen,
dan stap ik meteen op, want Wortelgroen is
wel goed, maar niet gek.
Wat moet ik nou doen, wat zeggen, of niet.

LIDW.:

Ja. Wel!!!

BERTRAM:

Nee!!!

(ANDEREN VALLEN BERTRAM OF LID-
WIENTJE BIJ.
AERNOUW NEEMT VAN HILDEBRAND DE
KREET 'misschien' OVER)

WORTELGROEN:

(HULPELOOS)

Ja, horen jullie nou 's ...

TOR: (ZIT DROEVIG OP DREMPEL MET LUIT
EN TOKKELT)

ik gaf mijn lief klein madelijn
een keten van smaragd
omdat ik mij gelukkig voel
wanneer zij naar mij lacht

maar sinds ik haar de keten gaf
gaat mij het lachen moeilijk af
gaat mij het moeilijk af

ik gaf mijn lief klein madelijn
een beker voor de wijn
omdat ik mij tevreden voel
als zij het maar zal zijn

maar sinds ik haar een beker schonk
heeft ieder glas een droeve dronk
heb ik een droeve dronk

ik gaf mijn lief klein madelijn
een kussen van fluweel
omdat ik haar gedachten ken
en haar gevoelens deel

maar sinds ik haar het kussen gaf
gaat mij het slapen moeilijk af
gaat mij het moeilijk af
ik had mijn lief klein madelijn
maar al te graag gekust
dan dronk ik nu een vrolijk glas
dan sliep ik heel gerust
en lachen was een kleinigheid
mijn liefde was tot al bereid
mijn liefde was bereid ...

WORTELGROEN:

Mooi ... Is dat liefhebberij, of levert het honing op?

TOR:

Hm? Honing? ... welnee. Welnee honing ... welnee ... Juliie elven denken alleen maar aan honing en voorjaar en najaar.

WORTELGROEN:

Praat er niet te min over. Ik moet er niet aan denken, dat ik zonder zou zitten. Is de wijze Weter binnen, of moet ik wachten?

TOR:

Hij is binnen, maar je moet toch wachten. Kan ik niet helpen? Ik ben zijn helper.

WORTELGROEN:

Haha ... Zijn helper ... De laatste keer, dat ie geholpen werd, was het door een prins. Praat me niet van prinsen. Dom als koek. Als ze niet over sport kunnen praten, houwe ze hun mond.

TOR:

Ik zie niet in, waarom ...

WORTELGROEN:

Nou ja, stil maar, stil maar. Ik zeg niet, dat je op een prins lijkt. Ik zeg alleen maar, dat het sufferds zijn. Rijk, dapper en dom. Ze hebben het stuifmeel niet uitgevonden. Nou vooruit, wou je me helpen?

TOR:

Dat hangt ervan af. Waarmee?

WORTELGROEN:

(GEEFT ZAK)

Alsjeblieft.

TOR:

(KIJKT ERIN, KIJKT OP)

Er zit niets in.

WORTELGROEN:

O nee? (LACHT SMALEND ... STEEDS SMAKE-LIJKER ... TOR KIJKT 'M VERBAASD AAN)

Breng me dan toch maar bij de tovenaar zelf.

TOR:

Mmmmm?

WORTELGROEN:

Bij de vakman, ja.

(BUIGT ZICH NAAR HEM OVER)

In die zak zit een onzichtbare kap, Bosfazant.

TOR:

'n Bosfazant?

WORTELGROEN:

Nee, jij bent een bosfazant. Iets doms bestaat er niet. Ik zeg, er zit een kap in die zak. Onzichtbaar is ie.

TOR:

O ... ja ... En wat moet ik ermee?

WORTELGROEN:

Jij? Niks. Truuk moet er wat mee. Het is notabene de verdwijnkop van Pipijn ...

(ZIET TOR STAREN NAAR HEM)

... Pipijn! ... de elvenkoning.

TOR:

Ja, ik weet wel, dat Pipijn de elvenkoning is ... Is dit de verdwijnkop van de elvenkoning? Dit?

WORTELGROEN:

(KIJKT EENS IN DE GEOPENDE ZAK)

... Ja ... 't is effe wennen, maar hij zit er wel. Nou vooruit, hoe lang duurt het voor je meester kan spreken?

TOR:

Hij is zo klaar. Hij geeft les.

WORTELGROEN:

Mmm ... Zeg, weet jij van een nieuwe soort groente, die ... eh ... een ... een nieuwe soort produkten; in de grond gekweekt? Iets wat je meester heeft uitgevonden?

TOR:

Nee ... nee, niet dat ik ...

WORTELGROEN:

Een soort ... eh ... een soort hoofdjes, zal ik maar zeggen. Ze praten.

TOR:

Praten? ...

WORTELGROEN:

En als ze een tijdje met je praten en je krabt de grond rond ze wat los, dan blijken er hele lichamen aan vast te zitten en dan zijn het dingesen ... Hamelaars.

TOR:

Hamelaars? Wat zijn dat ?

WORTELGROEN:

Ik ben een elf en jij bent ... wat jij bent; weet ik ook niet ... misschien wel een Hamelaar.

TOR:

Ik ben een prins. Ik ben een leerling tovenaar.

WORTELGROEN:

Ook goed. Ik wou dus vragen, weet jij wat van een stuk of 25 Hamelaars, die allemaal ergens bij elkaar op een plekje staan en door Truuk getoverd zijn? Zomaar. Op een plekje of zo?

TOR:

Nee. Zolang ik hier ben, heeft meester Truuk geen ... hoe? ... Hamelaars? ... Nee ... geen Hamelaars heeft ie gemaakt ... Nee. Hamelaars? Hij? Nee ...

WORTELGROEN:

Nou ja. Ik vroeg het maar, want, kijk, weet je ... die zak, die je daar zo voorzichtig vasthoudt, die is inderdaad leeg.

(GRIJNST)

TOR:

Leuke grap.

WORTELGROEN:

Ja. Die verdijnkap heb ik wel bij me.

Maar achter m'n rug

(DRAAIT ZICH OM) is het niet?

(STEM LIDW.: Ja ...)

Zie je wel.

TOR:

Wie ... was dat???

WORTELGROEN:

Schrik maar niet. Dat is een onzichtbaar iemand.

TOR:

Ach kom, een onzichtbaar iemand.

WORTELGROEN:

Ja. Een Hamelaar. Of liever een Hamelaarse...

Een Hamelares ... larin.

TOR:

En wat moet ik daarmee?

WORTELGROEN:

Niks. Ze moet zelf wat! Ze wil de Wijze Weter spreken. Truuk. Namens de anderen.

TOR:

De anderen? ... Ik geloof, dat je me voor de gek houdt, hè?

WORTELGROEN:

(DROOG)

Ik zal het graag een keertje doen, maar nou is het de tijd niet.

STEM LIDW.:

Schrikt U maar niet, meneer.

TOR:

(KIJKT ZOEKEND ROND)

WORTELGROEN:

Haha. Zij met haar 'meneer'. Ze noemt iedereen 'meneer'. Ik ben bijvoorbeeld een elf. Duidelijk een elf. Maar toch noemde ze me meneer. En nou jij weer! Terwijl jij toch ... wat was je ook weer?

LIDW.:

Hij is een prins, hè. Ik moet 'prins' zeggen. Mmm.

WORTELGROEN:

Mwahahahahaaaa! ... Een prins! Dat verklaart alles ... Prinsen zijn dom als koek! Sport, dat is alles wat ...

TOR:

Hou nou maar 's je snater! Waar komt die stem vandaan?

WORTELGROEN:

Laat je maar 's zien!

(OPEENS STAAT DAAR LIDWIENTJE,
ZICHTBAAR, EEN HOED BOVEN HAAR
HOOFD HOUDEND, HAAR JURK IS ZEER
VUIL)

LIDW.:

Hier ben ik, meneer ... Oh sorry, hoogheid is het natuurlijk.

TOR:

Nee. Ik ben leerling tovenaar.

(TERZIJDE)

U hebt gelijk.

Moet U de tovenaar soms ook hebben.

LIDW.:

Nou graag. Als meneer Wortelgroen ...

WORTELGROEN:

Elf, elf Wortelgroen ...

LIDW.:

Als, als hij aan de beurt geweest is. Het is namelijk dringend, ziet U. De rest wacht op me. In angstige spanning.

TOR:

O, juist, ja ...

WORTELGROEN:

Ze kunnen het hoofd maar net boven water houden. Bij wijze van spreken dan. Het is een komiek gezicht. Alleen maar hoofden.

TOR:

Alleen maar? ... Wat verschrikkelijk vreemd ...

LIDW.:

Het is onbegrijpelijk. Het ene ogenblik zaten we met z'n allen op ons vliegend vloerkleed en het volgende moment waren we, hup, ergens in de modder.

(TOT DE HALS-GEBAAR)

TOR:

Vliegend vloerkleed. Halt. Dus jullie ...
Dus U vloog net boven de Wadden?

LIDW.:

Ja. We waren hierheen op weg.

TOR:

Ik ga het onmiddellijk melden. Dit is belangrijk ... (IS AL BINNEN)

WORTELGROEN:

Hè, hè. Ik ben ook belangrijk. Mag ik die kap even terug?

(BEETJE GEERGERD)

LIDW.:

Sorry, mene ... sorry elf Wortelgroen, maar wij ... ik en zij daarachter, we zijn helemaal onbekend hier en ...

Ik ga een beetje voor m'n beurt.

WORTELGROEN:

DOET ONZICHTBARE KAP TERUG IN ZAK)

Het komt niet onverwacht. Ik wist vanmorgen: Wortelgroen, dat gaat vandaag langzaam.

Een dag met een gaatje. Nou ja.

(ZUCHT)

(STEMMEN VAN BINNEN NADEREN EN WORDEN LUIDER. OPGEWONDEN TRUUK)

TRUUK:

Wo sein de kinder dan, zeg mij dan, waar die kinder sein? ...

TOR:

In de modder. Ik weet het ook niet precies, vraagt U het haar zelf.

TRUUK:

Een frau. Een vrouw ... Hier is toch nooit een vrouw geweest bij Truuk de tovenaar.

(IS NU ZICHTBAAR IN DEUROPENING.

BEKIJKT BIJZIENDE WORTELGROEN)

Dat is toch geen vrouw. Dat is een ...

TOR:

Jajaja. Achter Wortelgroen, meester ...

TRUUK:

Ah, ja ... een vrouw. Dat is nie voorgekomen, dat! Een vrouw!! ...

LIDW.: (BEETJE ANGSTIG VOOR HET FELLE MANNETJE)

Ik ... het is allemaal heel erg vlug gegaan, menee ... Meester? ... meester, ja ...

We zaten het ene moment hoog in de lucht.

TRUUK:

Op een vliegend vloerkleed, ja. Ik weet, ik weet. Heel ongewoonlijk, die kinder vlogen mij om de oren. Dat is ja onverantwoordelijk, te vliegen mit een vloerkleed boven die Wadden, wo alles tover ist, tover, tover und tover!

Experimenteel gebied!

TOR:

U moet bordjes zetten. In mijn land heeft het leger ook oefenterrein.

Staan bordjes omheen: Militair Oefenterrein ...

TRUUK:

Wat??? Bemoei jij je daarmee. Een leerling tegen zijn meester??? Die lucht is toch niet voor vliegende vloerkleden?

Die lucht is voor experimenten en vogels.

Du, idiotenvogel!

WORTELGROEN:

Hahahaha ... Hij heeft je door.

TRUUK:

Stil jij! Wat ist dat?

(PAKT DE ZAK(?) WAARMEE WORTELGROEN

AL DIE TIJD VRIJ OPVALLEND HEEFT

STAAN DOEN)

Een hoed?

WORTELGROEN:

Ja, dat is de verdwijncap van onze koning Pipijn. En over een week met volle maan, trouwt hij weer 's.

TOR:

Maar hij is onzichtbaar.

(KIJKT TRUUK VERBAASD AAN, SLAAKT:)

Hoe ziet U dat ...

TRUUK:

Onzichtbaar?

(HAALT DE KAP ERUIT)

WORTELGROEN:

Wel heb ik ooit. Koning Pipijn zegt, dat hij moet nagekeken worden.

TRUUK: (PROPT HOED IN ZAK)

Kom maar mee mit mij naar de Brouwkamer. Dat zal ik hem uitkoken. Waar wachten wij op?

LIDW.:

Op de anderen, meester.

(WIJST)

TRUUK:

Laat ze komen. Wo sein die dan?

LIDW.:

In de grond! We lagen opeens niet meer op het vloerkleed, maar we stonden tot aan onze oren in de grond, begraven waren we.

TRUUK:

Ach. In de grond. Wieder een vergissing. Dan heb ik U te diep omlaag getoverd. Jammer. Maar ik dacht, dat ik U nie zou zurückfinden. Kom. Kom mit. Naar binnen.

(WENKT HUN DRIFTIG MEE)

LIDW.:

Maar, laten we ze dan wachten, daar? Hebt U geen schopje, of een klein schoffeltje, tenminste?

TRUUK:

Ach, dat doen wij toch heel eenvoudig binnen. (DOET UIT LOSSE HAND BEZWERING)

(BERTRAM EN DE ANDEREN KIJKEN VERBAASD OM ZICH HEEN.

IEDER HEEFT DE ARMEN NOG EVEN WERKTUIGELIJK TEGEN ZIJN LICHAAM AANGEDRUKT.

AERNOUT HEEFT HET NIET METEEN IN DE GATEN, EVENALS HILDEBRANDT. BEIDEN ZIJN NOG BEZIG MET 'HULP' ROEPEN. ZE STAAN OP DE BINNEN-PLAATS)

AERNOUT:

Help, help ...

HILDEBRANDT:

Help. Hellllillep.

LIDW.:

Bertram. (SPRINGT HEM OM DE HALS)

KINDEREN: (JUICHEN EN DANSEN SAMEN ROND.
STAMPEN)

Hoi hoi hoi!!

BERTRAM:

Hè, hè. Dat lucht op.

BERTRAM:

Bertram Bierenbroodspot. Ambassadeur van Snak. Met mijn vrienden, assistent-gezanten van Snak.

WORTELGROEN:

Van Snak? Aardmannen? Het zijn aardmannen. Het zijn helemaal geen Hamelaars.

LIDW.:

Jawel, jawel. meneer Wortelgroen. We zijn allemaal Hamelaars.

WORTELGROEN:

Elf!

HILDEBRANDT:

Vierentwintig!

LIDW.:

Nee, elf. (WIJST OP WORTELGROEN)

Eigenlijk zijn we uit Hamelen, maar koningin Machteld, van Snak ...

BERTRAM:

Ho ho ho ho. Ik ben de gezant... Namens hare koninklijke hoogheid, koningin Machteld de Morsige van het aartsdom Snak, kom ik met een belangrijk verzoek naar U toe ... oh, grote meester ...

TRUUK:

Hebben wij eh ... Oh, gaat U door ...

BERTRAM:

Wij komen voor ... Uw telraam.

TELRAAM:

... Telraam? ... Hebben wij nog chocola, Tor ... of ...

BERTRAM:

Vrouwe Machteld en al haar onderdanen rekenen maar tot zeven en ...

TRUUK:

Als wij geen chocola meer hebben, moet ik nieuwe toveren ... oh ... gaat U door. Het telraam? Wil zij mijn telraam hebben.

(BERTRAM KNIKT)

Onzin, daar heeft zij niks aan.

Laat zij liever die Modderijn, hoe heet hij, Modderijn? Ja. Laat zij liever die Modderijn wegdoen, voordat zij mit rekenen anfangt...

Rekenen komt wel. Eerst goed denken ...

Ik moet haar mal spreken.

Kom binnen, mit mij. Dan tover ik vierentwintig stoelen en dan maak ik het vuur hoog.

En een elvenbank voor de elf. Hop hop.

(MAAKT GEBAAR, TERWIJL HIJ STIL STAAT EN DE REST NAAR BINNENGAAT. IEDEREEN IS BIJ TOVERSLAG WEG UIT DE SET, BEHALVE HIJ.

TRUUK:

Zijn ze dat allemaal? ... Mooi ...

(KNIPT MET VINGERS. IS ZELF NU OOK VERDWENEN)

BROUWKAMER.

(TOR STAAT TE ROEREN MET GROTE HOUTEN SPATEL IN EEN GROTE KETEL, WAARUIT EEN GROENIG LICHT STRAALT, TERWIJL HET BROUWSEL BORRELT EN SPUTTERT.

IN DE DEUOPENING VERSCHIJNT LIDWIENTJE, DIE EEN GEEUWTJE ONDERDRUKT)

LIDW:

Daaag ...

TOR:

Goedemiddag.

LIDW:

U bent wel de hele dag bezig, hè?

TOR:

Mmm, dat gaat wel. Dit moet even gebeuren. Die elf wacht erop.

LIDW:

Oh, de verdwijncap van koning Pie ... Pipijn. Wat doet U er nu mee?

TOR:

Koken. Uitkoken. De kwaaië sappen eruit.

LIDW:

Wat mankeerde eraan?

TOR:

't Verdwijnen ging erg stroef. De laatste tijd.

LIDW:

Nou, ik was anders in een wip weg. Niemand zag me meer.

TOR:

Ja, maar vrouwen zijn gemakkelijk. Dat gaat altijd goed. Maar een elf. Zo'n dikke elf. En Pipijn is veel dikker dan die Wortelgroen. Die verdijn je niet even.

LIDW:

... Wat duurt het lang hè?

TOR: (ZUCHT)

Ja ...

LIDW: (VOELT ONDERTOON)

Ik bedoel daarbinnen.

Truuk heeft nou zeker wel tien boeken uit stofhoeken gehaald en doorgeworsteld.

Er staat niks in. Wel ergens 'Hoe men

vliegen verjaagt met een Dikke Trom'.

Maar niks over 'ratten met een fluit'.

En over kinderen staat er helemaal geen letter.

TOR: (AFWEZIG)

Ja ...

LIDW:

U bent een beetje droevig, hè? Geloof ik.

TOR:

Och ...

LIDW:

Zal ik een roeren.

TOR:

Nee, het moet precies twaalf keer in een minuut.

LIDW: (ONDER DE INDRUK)

Oh ... U weet er een heleboel van, hè?

U bent zeker zelf al een hele tovenaar.

TOR:

Welnee. Ik ben een prins ... Ik roer maar wat.

LIDW:

Wat doet een prins hier? Bent U gevangen genomen? Nee toch?

TOR:

Soms voel ik het wel zo. Beetje. Beetje gevangen.

LIDW:

Niet te snel roeren ... Houdt Truuk U gevangen?

TOR:

Nee ... Mijn vader ... Koning Sneu ... Van Sombrië.

LIDW:

Sombrië? Waar ligt dat land?

TOR:

Achter de Bambergen, aan de Sneeuwvijver ...
(ZUCHT DIEP)

LIDW:

Hebt U heimwee?

TOR:

Mmmm.

LIDW:

Waarom moet U hier werken ...

TOR:

't Ouwe verhaaltje. Die jongen moet maar eens wat leren. Het harde leven. De andere kant van het leven leren kennen. Een frisse neus halen. Eindelijk ernstig worden.

LIDW:

Nou, U kijkt anders ernstig genoeg. Hoe heet U eigenlijk?

TOR:

Tor. Prins Tor van Sombrië ...

LIDW:

Was er thuis dan niets ernstigs te beleven? Een regeringszaak bijvoorbeeld? Iets in het land?

TOR:

Ja, maar dat doet mijn vader voorlopig liever zelf. Hij had wel gelijk hoor. Prinsen worden gauw verwend. Draaksteken, prinsesje met verlos, slotbrugspringen en de hele dag paardrijden, daar moet eens een eind aan komen. Het gaat vervelen.

LIDW:

Ja ... dat kan ik me voorstellen. Was er dan helemaal niets anders, waar U nu ... waar U ... nu naar verlangt ...

TOR: (GETROFFEN, WENDT HOOFD AF)

LIDW:

Zie je wel. Een prinses. Mooi.

TOR:

Prachtig ...
(OMFLOERST)

LIDW:

Is ze zo knap?

TOR:

Sprookjesachtig.

LIDW:

Gouden haren?

TOR:

Lange golven langs de schouder.

LIDW:

Kan ze ze uit het torenvenster laten hangen?

TOR:

Tuurlijk. Welke prinses niet?

LIDW:

Oh ... oh sorry.

LIDW:

Is ze ... is ze zelf ook verliefd op U?

TOR:

Ik dacht van wel...

LIDW:

Waarom vraagt U het haar dan niet? Dat is ook een manier, om de ernst van het leven te leren kennen. Trouwen.

TOR:

Eerst hier in de leer, zegt m'n vader. En hij is de king.

LIDW:

Nou ... Ze zal toch zeker wel wachten.

TOR:

(DRAAIT ZICH AF)

LIDW:

Roeren blijven! Blijft ze niet wachten?

TOR: (SCHUDT 'NEE')

LIDW:

Dan ... dan houdt ze zeker niet van ...?

TOR: (HEFTIG)

Ze houdt wel van mij! Maar ze heeft geen keus! Ze is de hoofdprijs!

LIDW:

De hoofdprijs????

TOR:

In de prinsentoto in Bambergen! Allemaal Prinsen met Diploma R, die vechten om de eer. Allerlei moeilijke opdrachten. En Madelijn is de eerste prijs! De tweede prijs is een draak.

LIDW:

Een draak?

TOR:

Haar zuster.

LIDW:

Wat erg. Kunt U zelf niet mee gaan doen?

TOR: (SCHUDT 'NEE')

LIDW:

U bent toch een prins?
Of hebt U geen diploma?

TOR:

Jawel. Maar het is me afgenomen.

LIDW:

Door wie?

TOR:

Mijn vader. Wie anders. Tot ik oud en wijs genoeg ben. Ik ben nl. erg vroeg. Voor een prins. Heb diploma R al vier jaar.

LIDW:

Wat is een diploma R?

TOR:

Redden Optreden. Diploma Redden van Arme Verdrukte Prinsessen, Kaboutertjes ...
Arme mensen ...
Wat prinsen zoal doen.

LIDW:

Jaja ... Ach, wat jammer. Dus U kunt niet meedoen, terwijl U best had kunnen winnen?

Maar dat is een verschrikkelijk idee.
En Uw vader is vreselijk streng en hard-
vochtig is ie ook.

TOR:
Hij is de king.

LIDW:
En jij bent de prins! Oh sorry ... U bent
een prins.

TOR:
Nou, zeg maar Tor, hoor. Ik ben maar een
roerder. Een slapjanus. Een knecht, die
knielt.

LIDW:
Je moet het niet nemen. Je moet je diplo-
ma terug eisen en er op af stappen.

TOR:
Haha.

LIDW:
Je moet het niet toestaan, dat zij een
prijs in de prinsentoto is.
Wie weet wat voor een draak van een prins
haar wint!

TOR:
Praat me er niet van.

LIDW:
Het is trouwens je PLICHT!

TOR:
Hè?

LIDW:
Ja. Waarvoor heb je je diploma R anders
ooit gekregen. Om domme draken te ver-
slaan? Nee! Om arme verdrukten te redden!
En is jouw prinsesje dan geen arme ver-
drukte?

TOR:
Je hebt gelijk.

LIDW:
Tuurlijk heb ik gelijk! Ze zit vast te
huilen.

TOR:
O jee. En ik heb een eed gedaan.
(STAART)

LIDW:

Nou, kijk 's aan! Waar wacht je op? ...
Roeren.

TOR: (ROERT WEER)

Waar wacht ik op?

LIDW:

Wat zegt Truuk ervan?

TOR:

Een oude vriend van mijn vader. Zal niet
makkelijk zijn. Nee. Vergeet het maar.
Heeft mijn diploma trouwens.

LIDW:

Onzin. Daar praten we strakjes over.
Oh, hier kan ik zo kwaad over worden. 'ns
Kijken. Wat heb je nodig? Wat moet je bij
je hebben voor die wedstrijd?
Een zwaard? Een paard? Heb je een koffer?

TOR:

Ik heb alles reisklaar staan. Altijd.
Principe.

LIDW:

Nou, dan is er nog maar een ding: hoe maken
we het Truuk duidelijk?

(EEN LUIDE PING PONG DOET HUN
OPKIJKEN. TOR ZET EEN ZANDGLAS OM)

LIDW:

Wat was dat?

TOR:

De verdwijncap ... Ik ben klaar met roeren.
Nou moet het een half uurtje pruttelen.

LIDW:

Mooi, dan kun je even mee naar binnen.
Kom. Ik gooi het meteen in de vergadering.

TOR:

Ja ... wacht ...

(WORDT MEEGETROKKEN)

(WORTELGROEN BINNEN. KOMT BIJ
KETEL. SNUIFT EENS)

WORTELGROEN:

Haha. Prinsentoto. Wortelgroen, heb je dat
gehoord? Wat de hoofdprijs is? Een prinses.
Daar zit honing in. Veel honing. Voor een
elf niet mis! En simpel. Voor een elf.
Twee dingen doen: zorgen, dat je zo'n
diploma krijgt ... En d'r op af. Als prins!
Prins Wortelgroen! Haha ... De rest is
prinseswerk.
Bosfazanten zijn het.

DE TOVERKAMER.

(KINDEREN ZITTEN ONGEDURIG MET HUN BENEN TE SCHOMMELEN EN TE WIPPEN, BERTRAM STAAT MET ZIJN HANDEN IN ZIJN ZIJ BIJ DE TAFEL, HILDEBRANDT EN AERNOUT LEZEN SAMEN IN EEN ONTZETTEND OUD GROOT BOEK. BARENDJE EN HILLETJE LEZEN OVER HUN SCHOUDER MEE. TRUUK PRAAT SOMS HARDOP, LEZENDE EN HOUDT DAN VRIJE VINGER IN OOR)

TRUUK:

Himmel. Wanneer jullie mij nou wat meer kon vertellen van die rattenpieper en die muizen.

BERTRAM:

Ratten. Ratten waren het.

TRUUK:

U zei muizen!

BERTRAM:

Nee, ratten hoor.

TRUUK:

Dan kan ik ja weer opnieuw beginnen ...

(SLAAT REGISTER OP)

R ... Ratten ...

(LEEST)

Rendieren, reuzehagedissen ...

Hoe fluit men een reuzehagedis uit een ijsgrot? Hebben wij daar wat aan?

BERTRAM:

Ik zou het niet weten.

TRUUK:

Nee ... Ah! Ratten! Hier staat: ratten ...

(LEEST NERVEUS)

BERTRAM:

Jongens, ratten! Ratten! Hier!

KINDEREN: (SLAPJES)

Hoi hoi ...

HILDEBRANDT:

Dat roep je nou al de hele middag. Ik blijf zitten hoor.

TRUUK: (LEEST)

Hier. Guck. Ratten ... Zie: muizen.

(KIJKT BERTRAM BOOS AAN, ALSOF HIJ DE SCHULD IS)

HILDEBRANDT:

Hier ... hahahahahahaaaa

(HEEFT IETS GEVONDEN)

AERNOUT:

Jaaaa! Hier ... ier ...
(WIL HELE BOEK PAKKEN)

HILDEBRANDT:

Nee, laat mij. Ik zag het voor het eerst!
(AERNOUT BLIJFT TREKKEN)

HILLETJE:

Voorzichtig.

TRUUK:

Vorsicht! Wat is dat voor buch. Dat is mijn
B buch. Vorsicht met mijn B buch. Dat is
zeer kostbaar.

HILDEBRANDT:

Laat los. Hier staat het: ratten in een spelonk
fluiten ... bladzijde 81 ...

TRUUK:

Kom hier mal, belangrijk ... heel belangrijk
... laat los... idiotenvogels ...
(HILDEBRANDT EN AERNOUT LATEN BE-
TEUTERT LOS. TRUUK LEEST, BLADERT)
Der een en tachtig ist weg! Dat tun die
muizen!

BERTRAM:

Wat? (IEDEREEN ZUCHT)

TRUUK:

Aber wacht: op seite 83 staat nog een klein
stückchen. Oh lieber ...
(LEEST)

En als die ratten eenmaal weggefloten sein ...
dan kunnen zij nie teruggefloten worden.
Ach humm 1.
Doe Truuk ist nie omkeerbaar.

BERTRAM:

Kan het kunstje niet achteruit? Niet uit
de spelonk naar buiten?

TRUUK:

Der truuk is een C-truuk!

BERTRAM:

Een C truuk? Wat is dat?

TRUUK:

Een zeer groter truuk! Een truuk van een
grote toverer! Een alwijzer!

BERTRAM:

Maar U bent toch een grote toverer.

TRUUK:

Nein. Ik ben een B! Kein C! Een B toverer
ben ik maar.

AERNOUT:

Kunt U ons het adres geven? Van een C?
Precies de naam graag.
(PAKT PEN EN INKTKOKER VAN TAFEL
EN STUK PAPIER)

TRUUK:

C roverer zijn gevaarlijk. C tovererers
deugen fast allemaal niet.
Kwade krafte. Schwarze toverij. Teufels
zijn het!

HILDEBRANDT:

Ja ... dejaa ... Mmaaar asse ... als we 't
nnnou aa ... aardig aan zo'n man vragen?
Hè ... aardig en beleefd ...

TRUUK:

Ik weet niet ... Tor! Waar is Tor? ...Tor???

KINDEREN:

Tor! ... Tor!

AERNOUT:

Die is buiten geloof ik. Hiernaast. Lid-
wientje is bij hem.

BERTRAM:

Lidwientje ... wat moet die bij Tor?

HILDEBRANDT:

Hahaha ... Jaloers hè. Jaloersigjes!

BERTRAM:

Ach, welnee man.

TRUUK:

Ach, ja. Der Tor ist voor der Pipijn bezig,
voor der dikke elf met die verdwijnkappe.
(LOOPT NAAR DEUR, RUKT HEM OPEN,
LIDWIENTJE STAAT IN DEUR TE SMIES-
PELEN MET TOR, DIE ONWILLEKEU-
RIG BETRAPPT OPKIJKT)

TRUUK:

Wat tun jullie daar?

TOR:

Oh ... eh ... de verdwijnkap ligt te prut-
telen, meester.

LIDW.:

We moeten U even spreken, meester Truuk.

BERTRAM:

En ik wil jou ook even spreken, Lidwien.

LIDW.: (BOUWT HEM NA)

Lidwien? Waarom zeg je: Lidwien???

Ben je soms boos?

(BERTRAM DRAAIT ZICH AF)

TRUUK:

Tor, kom mal hier, und laat der verdwijn-
kappe oben, dat is kindersache ... verza-
mel eens alle adresse van C toverer.
In die ganze welt.

TOR:

C tovenaars. In de hele wereld. Goed. Goed.

(GAAT)

LIDW.:

Hè, ben je boos?

(TREKT AAN ARM)

Hè?

HILDEBRANDT:

Hier! Daar staat weer wat!

(LEEST)

Hoe betover ik op een eenvoudige manier
iemand in een vogel?

't Staat er meteen onder: eh ...

(LEEST KENNELIJK KLEINE LETTERTJES,
PREVELEND)

AERNOUT:

Kleine lettertjes.

TRUUK:

Nicht lezen. Nicht oplezen. Nein, niet doen!
Te laat.

(HILDEBRANDT BEGINT ZICH VREEMD TE
GEDRAGEN. HIJ MAAKT RARE HOOFDBE-
WEGINGEN EN BEGINT TE HIPPEN.
LAAT HET BOEK VALLEN.
AERNOUT STAAT VERBOUWEREERD MEE OP.
BERTRAM KIJKT OP)

LIDW.:

Wat is er dan?

HILLETJE:

Hildebrandt!

TRUUK:

Du idiotenvogel. Domkopf.

(HILDEBRANDT TJILPT EN HIPT ENIGE
SPRONGETJES DOOR DE KAMER, KOKET-
TEERT MET AERNOUT, DIE ONWILLE-
KEURIG EEN ANTWOORDHUPJE MAAKT)

LIDW.:

Wat is er gebeurd, meester Truuk?

TRUUK:

Der dumkopf heeft die toverspreuk gelezen.
Jeder toverer weet doch, dat man dat nie
moet doen. Man moet het, als men studeert,
achterste voren lezen, anders spreekt men
de spreuk in gedachten werkelijk uit en

gebeurt het ook ...

LIDW.:

Dus Hildebrandt is in een vogel veranderd.

TRUUK:

Ja. Ein idiotenvogel.

BERTRAM:

O jee, weer nieuwe ellende.

LIDW.:

Maar hij ziet er niet als een vogel uit.

TRUUK:

Zover is hij niet meer gekomen. Vogels kunnen doch niet lezen ... Hij is tot de helft gekomen ... Hij voelt zich een vogel.

(GAAT DRUK IN DE STAPEL BOEKEN
GRAAIEN EN ZOEKEN)

TRUUK:

Water ...

LIDW.:

Schoon water?

TRUUK:

Neen, A water. Tor, hilfe.

TOR:

Ik kom er al aan.

TRUUK:

Planten, kruiden. In der tuin ...

KINDEREN MET HILLETJE:

Wij gaan al.

TRUUK:

Die gele bloemen. Die moet jij plukken, lieber kind. Kleine gele dumme bloemetjes. Ach, ach.

(AERNOUT STAAT ALS MAAR NAAST
HEM EN HOUDT HILDEBRANDT MET ARM
AF, DIE HEM PIKKEN WIL)

AERNOUT:

Kan ik wat doen? Kan ik wat doen?

(LIDW. STAAT SLAP VAN HET LACHEN)

BERTRAM: (SCHREEUWT)

Rustig. Allemaal rustig. Rustig. Lach niet.
Sta niet zo te springen.

TRUUK: (ALMAAR)

Stil laat mij. Ruhe ... Zo kan ik niet ge-
nezen. Zo kan een B mensch niet toveren.
Geef mij A water ...

(SMIJT BOEK OP GROND)

Dat zal zo nooit lukken!!!...

NACHT: EEN VERTREK, MET RAAM, WAARDOOR
MAANLICHT.

LIDW.:

Bertram? ... Bertram? ...

(LIDW. BESLUITELOOS, TIKT ANDE-
RE KANT AAN)

Aernout? Pssst. Aernout ...

(GEEFT FORSE POR)

Aernout ...

AERNOU: (SCHRIKT WAKKER)

Hu ... wat?

LIDW.:

Sssssjt! ...

AERNOU:

Ik sliep!

LIDW.: (SPOTTEND)

Nee maar! ... Zeg ... Ik hoor iets ...

Hoor jij iets?

AERNOU:

Ja, jou ...

LIDW.:

Ik hoor iemand sluipen ...

AERNOU:

Waar? ...

LIDW.:

Op de gang ...

AERNOU:

Mooi. Niet hier dus. Ik ga weer ...

LIDW.:

Nee, niet weer gaan slapen. Ik wil weten,
wat het is.

AERNOU:

Truuk de tovenaar.

LIDW.:

Welnee, waarom zou die sluipen. En trippelen.

AERNOUT:

Trippelen? Muizen!

LIDW.:

Ach, het waren grote mensenvoeten.

AERNOUT:

Ah, die prins van je.

LIDW.:

Die prins van mij? Van mij?
Tor is helemaal niet van mij.

AERNOUT:

Nou, je trekt anders aardig met hem op.

LIDW.:

Ach, welnee, ik vond hem zielig. Hij moet een handje geholpen worden.

AERNOUT:

Ja en je hebt je zin gekregen.

LIDW.:

Zou je denken. Truuk wou er toch eerst een nachtje over slapen.

AERNOUT:

Dat zei ie maar, om wat te kunnen zeggen.

LIDW.:

Maar wat hoor ik nou?

AERNOUT:

Hildebrandt ...

(LIDW. SLUIPT NAAR KOOI EN LICHT
TIP LAKEN OP ... KOMT WEER TERUG)

LIDW.:

Hildebrandt zit rustig op zijn stokje en slaapt. Hij heeft z'n bakje zangzaad ook weer leeggegeten.

AERNOUT:

Maak Bertram maar even wakker. Kijken wat hij ervan denkt.

LIDW.:

Niks daarvan. Bertram heeft slaap nodig. Ik wil trouwens niet met hem praten.

(BOOS GEZICHT)

Hij is jaloers. Een lelijke jaloerserik!

AERNOUT:

Mmm ... Maar ik wil me er niet mee bemoeien, wie er in een vreemd huis ... o ... op de gg... gang sluipt!

LIDW.:

Heel onverstandig. Kom. Ik ga mee. Achter je ... voorzichtig. Maak niemand wakker.

GANG. (AERNOUT EN LIDW. STEKEN HOOFDEN BUITEN)

AERNOUT:

Pas toch op!!!

LIDW.:

Ach welja ... zie jij iemand?

AERNOUT:

Nee. Laten we weer fijn gaan slapen.

LIDW.:

Nee, eerst weten, wat het was ... vooruit.
(ZE DUWT HEM DE GANG OP)

AERNOUT:

Ai ...

LIDW.:

Wat is er?

AERNOUT:

Kouwe tegels ...

LIDW.:

Ach ...

(EEN KLOK SLAAT HALF UUR, VLAK NAAST AERNOUT'S OOR. IN DE KAST VAN DE STAANDE KLOK SCHEMERT EEN SKELET)

(LIDW. IS VOORUITGEGAAN EN KOMT BIJ GANG, WAAR DEUR NAAR BROUWKAMER LEIDT. DEZE DEUR STAAT OPEN, ER VALT LICHT DOORHEEN)

LIDW.: (FLUISTERT)

De brouwkamer.

AERNOUT:

Wat zeg je? De rouwkamer?

LIDW.:

De brouwkamer. Waar prins Tor de verdwijncap heeft uitgekookt, vanmiddag ... in 'n toverbrouwsel.

AERNOUT:

Oh ... Dat is Truuk de tovenaer natuurlijk.

Die pakt nog een boterhammetje met jam ...
(KLAPERTANDT)

LIDW.: (VERBAASD)
Heb je 't koud?

AERNOUT:
Nee ... (BEDENKT ZICH) ...
Njaaaaahaaaaa ...

LIDW.:
Ik vraag me af, wie daar ...
(SLUIPT DICHTERBIJ)

AERNOUT: (SISSEND)
Voorzichtig. Laat me niet alleen ...

(DE MUZIEK ADAPTEERT 'NE ME
QUITTE PAS' OP SUSPENSE MANIER)

BROUWKAMER.

(WORTELGROEN STAAT HANDENWRIJ-
VEND BIJ DE KETEL EN VIST MET
DE SPATEL EEN DRUIPENDE HOED ER-
UIT. DE HOED IS VRIJWEL GELIJK
AAN DIE VAN HILDEBRANDT)

WORTELGROEN:

Hahaha ... kijk nou 's. Klaar. De verdwijn-
kap van Pipijn. En diploma R heb ik ook ge-
vonden, met m'n antennes ...
Voor wortelgroen blijft niets verborgen!
Mwahahaha .... Zo ... die hang ik nog
eventjes een half uurtje te drogen boven
de warmte.

(HANGT HOED BIJ KETEL AAN HAAK,
BOVEN DE OVEN)

Zo ... (PAKT POOK) ... even de deksel
wat weghalen.

Wortelgroen, knap werk ... elfenwerk. De
prinsen op het concours zullen opkijken,
als je langs ze stuift. Haha! koekhappers.
Krachtig maar dom. Geen goed binnenwerk ...
Flink nat, die hoed ...

Zo! (PAKT DIPLOMAROL ONDER SCHUB VAN
ZIJN KOSTUUM VANDAAN)

Ha. Het diploma Reddend Optreden...Jammer
dat ik niet kan lezen ... Alleen de zegel.
Die herken ik ... Dat is de prinsenzegel ...
Ik heb de goeie

(SNUIFT)

lak ... lekker. dat werkt op mijn antennes.
Haha. Die Truuk dacht zoiets goed te kun-
nen verstoppen. Niet voor elven. Elven
vinden alles ... Als er maar lak in zit.

(SNUIFT, STOPT HEM WEER WEG)

Nou de prinsenmantel nog. En zijn zwaard.
Peuleschilletje. Fluitje van een cent ...

(SLUIPT NAAR DE DEUR)

(LIDW. DUWT DE ACHTER HAAR STAAN-
DE AERNOUT PLOTS WEG, EEN DONKE-
RE NIS IN ...)

AERNOUT:
Hè, wat ...

LIDW.: (HAND OVER ZIJN MOND)
Ssssjt ... Hij komt naar buiten.

(DE DEUR GAAT OPEN. WORTELGROEN
KIJKT OMZICHTIG ROND EN TRIPT
DOOR DE GANG WEG)

AERNOUT:
Dat was die elf ... Die in die grote bloem
in de tuin slaapt.

LIDW.: (KNIKT)
Hij gaat naar de slaapkamer van Tor ...

AERNOUT:
Ja. Ik zou buiten ook niet kunnen slapen.
in zo'n bloem.

LIDW.:
Kom mee, de brouwkamer in. Vlug ... of nee ...
Ga jij naar boven.

AERNOUT:
Naar boven?

LIDW.:
Heel zachtjes. Naar de kooi van Hildebrandt.

AERNOUT:
Wat doen?

LIDW.: (FLUISTERT IETS IN ZIJN OOR)

AERNOUT:
Zijn hoed? ...

LIDW.:
Ik blijf hier ... op de uitkijk ...
(AERNOUT GLIPT WEG)

DE SLAAPHOEK VAN PRINS TOR. HIJ LIGT IN
HAMLETKLEDIJ OP EEN HOOIBAAL.
DE DEUR GAAT ZACHTJES OPEN. HET
DIKKE HOOFD VAN ELF WORTELGROEN
WORDT ZICHTBAAR)

(ELF WORTELGROEN STEELT DE MANTEL
EN HET ZWAARD)

ELF:

Aaaah ... Dit is hem ...

(DE PRINS MAAKT EEN BEWEGING, BIJ-
NA GOOIT WORTELGROEN ZWAARD OM.
WORTELGROEN DUIKT WEG. GAAT DAN
VOETJE VOOR VOETJE NAAR DE DEUR)

WORTELGROEN:

Welterusten. Prins ... prinsje ...
(GRINNIKT)

Dom als koek ... Bosfazant ... haha.

(LIDW. ZIT NOG OP HAAR PLEK.
AERNOUT KOMT HIJGEND TERUG MET DE
HOED)

LIDW.:

Ben je daar eindelijk?

AERNOUT:

Hij wou 'm niet geven.

LIDW.:

Wat?

AERNOUT:

De hoed! Hildebrandt! Hij heeft me twee-
keer gepikt...

LIDW.:

Vlug. Voor ie terugkomt ...
(GLIPT KEUKEN IN)

BROUWKAMER.

(LIDW. LOOPT NAAR PLEK HOED, DIE
LICHTJES DRUIPT EN HAALT HOED
VAN HILDEBRANDT EERST DOOR HET SOP,
DAARNA HANGT ZE HEM AAN DE HAAK,
WAAR EERST ANDERE HOED HING.
HIJ ZIET ER ANDERS UIT, MAAR LIJKT
ER GENOEG OP.
ZE HOORT IETS. ZE DUIKT WEG IN EEN
NIS.
WORTELGROEN KOMT BINNEN, NOG ALTIJD
ZELFINGENOMEN LACHEND EN HIJGEND)

WORTELGROEN:

Al zeg ik het zelf, ik ben een elf, die tien
man te sterk is. Wortelgroen, Wortelgroen ...
Wat ben je knap. Jammer, dat je niet mooi
bent. Maar daar komt ook nog verandering in.
En honing! Maar jij hebt je hele leven honing.
Die hoed is niet veel droger ... maar ok ...
(SCHUDT HEM UIT, ZET HEM OP)

Past wel ... mijn maat ongeveer. Jongen heeft

meer hersens dan ik dacht ...
 Ziezo ... Waar was ik ... Heb ik alles?
 ... Diploma ... Zwaard, prinsenmantel.
 Verdwij en vlieghoed ...? ... Ja ...
 Nu nog wat honing voor onderweg. Hah.
 (GLIPT DEUR NAAR BINNENPLAATS IN)
 Ik weet een mooie bloem.

LIDW.: (HAAST ZICH UIT NIS)
 Aernout! Aernout! Kom!

AERNOU: (BANG HOOFD OM DEUR)
 Is ie weg? Is ie vertrokken?

LIDW.:
 Nee. Hij zit in een bloem. Vlug!

AERNOU:
 Wat?

LIDW.:
 Maak de anderen wakker. We moeten hem tegenhouden. En op heterdaad betrappen. Toe.

AERNOU:
 Ik ga al ...
 (SCHOPT IETS OM IN DE GANG)

LIDW.:
 Oh, stuntel ...

(TRUUK DE TOVENAAR ZIT RECHTOP
 IN EEN VREEMDSOORTIG BONT BED,
 MET EEN WITTE TOVERSLAAPMUTS OP ...
 HIJ HEEFT EEN STRIK IN ZIJN BAARD.
 ALLEN STAAN OM HEM HEEN, TOR
 KNIELT. HIJ HEEFT HEM KENNELIJK
 GEWEKT)

TRUUK:
 Die Wortelgroen is een dieb. Een dief ...

AERNOU:
 Ja ... Mijn handen jeukten, toen ik hem met de spullen van Tor zag lopen, maa ...

LIDW.:
 Ja. Aernout was reuze dapper. Als ik hem niet gehad had.

BERTRAM: (ONTROERD, ERNSTIG, DRUKT AERNOU DE HAND)
 Dank je Aernout.

AERNOU: (BESCHEIDEN EN ONZEKER NAAR LIDW. KIJKEND)
 Het was niets. Iedereen zou 't gedaan hebben.

TRUUK:

Maar wo ist der schelm dan? Der idiotenelf!
Der dumkopf!

LIDW.:

Dat is het 'm juist. In de tuin. Hij
snoept uit een bloem van U.

TRUUK:

Mijn blumen. Mijn seltzame blumen! Vlug ...
Schnell. Achter die dieb aan ... Mijn blu-
men ... Die moeten nog bewaard!!!
Mijn blumen, schnell. Idioten! Dieben!
(IEDEREEN STUIFT NAAR DE TUIN)

(WORTELGROEN STAAT TOT OVER HET
MIDDEL IN EEN GROTE TULPACHTIGE
BLOEM EN IS KENNELIJK DRUK BEZIG...
LUID GESCHREEUW VAN KINDEREN DOET
HEM ERUIT KOMEN. IN CU ZIEN WE
EEN GEEL BEPOEDERD GELAAT:
STUIFMEEL ...

BERTRAM:

Aha ...

(ALS EEN KAT KLIMT WORTELGROEN OP
EEN MUURTJE EN ZWAAIT DE MANTEL OP.
HIJ ZET ZWIERIG EN ZELFVERZEKERD
ZIJN HOED OP ZIJN HOOFD.
VLAK VOORDAT HIJ DAT DOET, ROEPT
HIJ:)

WORTELGROEN:

Haha ... Te laat. Wortelgroen groet U.
Met de verdwijnhoed in de hand, komt men
door het ganse land.

TRUUK:

Idiotenvogel.

WORTELGROEN:

Mwahahaha. Die is goed nou. De vogel is
zo gevlogen! Ik vlieg.

(ZET HOED OP)

Zie je me nog? Hahaha! Zie je me nog?

(IEDEREEN KIJKT MEKAAR AAN)

Daar kijk je van op, hè?

Onzichtbaar is Wortelgroen ...

LIDW.:

Hij heeft gelijk. Waar is ie?

(STOOT BERTRAM AAN EN AERNOUT)

Heeft hij niet gelijk? Hij heeft gelijk,
hè. Hij is niet te zien.

(BERTRAM EN TOR HAASTEN ZICH OOK
DERGELIJKE KRETEN TE SLAKEN)

BERTRAM: (SCHIJNHEILIG)

O ja. Ongelofelijk. Niet meer te bekennen!

(PRINS TOR KIJKT ANDERE KANT OP)

Waar is ie? Waar is ie nou?

(LIDW. SNOERT AERNOUT DE MOND.

AERNOUW BEGRIJPT HET NIET)

AERNOUW:

Ja maar, daar staat ie ...

WORTELGROEN:

(STAAT ER VERGENOEGD BIJ. SPRINGT
VAN OPWINDING)

Haha ... knap. Knap bedacht! Een elf met
koppie. Onzichtbaar. Vaarwel.

LIDW.: (SMEKEND, QUASI WANHOPIG)

Wat ga je doen, Wortelgroen?

WORTELGROEN:

Ik vlieg. Ik suis weg. Haha ...

TRUUK: (BEGRIJPT DE ZAAK NOG NIET)

Nein. Blijf hier. Dief!

WORTELGROEN:

Haha. Dag wijze wetter!

(SPRINGT)

Help! (PLONS ... BLUBBLUB)

(IEDEREEN KIJKT MEKAAR AAN)

LIDW.: (TEGEN TRUUK)

Wat is er achter die muur ...

TRUUK: (VERSTOORD NAAR TOR)

Ja, wat is daar achter die muur ...

TOR: (BEMINNELIJK)

De plomp ... Vieze modder. Anderhalve meter
diep ... Heel naar luchtje ... ja ...

(ZE KIJKEN PEINZEND NAAR MUUR.

BEGINNEN DAN TE LACHEN. OP EINDE

LACHT ZELFS TRUUK. HIJ KRAAIT VRO-

LIJK.)

TRUUK:

Dumkopf. Idiotenvogel. Hahaha ... hahaha ...

(SLAAT TOR OP SCHOUDE. TOR KUST

LIDW. BERTRAM MAAKT QUASI JALOERS

GEBAA. TOR GEEFT HAAR HOFFELIJK

TERUG AAN BERTRAM. DE TITELS KOMEN

ALS DE HAMELAARS WORTELGROEN UIT

DE PLOMP HALEN.

TOR HOUDT, ALS ZIJN GEDEELTE VAN

DE TITELROL PASSEERT, MET VIES GE-

ZICHT ZIJN BEZOEDELDE PRINSENMANTEL

OP. LIDWIENTJE KNIPOOGT MET GROTE

ZWAARD IN HAND. HILLETJE WRIJFT HET

IJVERIG OP. PREVIEW VOLGT.

LAATSTE SHOT: HILDEBRANDT IN KOOI

DRAAIT NAAR KAMERA: TJILPT)

EEN TOVENAAR IS ECHT.

TRUUK: ein tovenaar kann toveren
en andre menschen niet
zij können hoogstens 'goochelen'
mit zakdoeken und vogelen
zoals men dikwijls ziet

KOOR: zoals men dikwijls ziet

TRUUK: maar 'n tovenaar ist anders
al is hij fals of schlecht
ein tovenaar ist volblut
ein tovenaar is echt

ALLEN: refr. maar een tovenaar, maar een tovenaar
als is ie vals of slecht
maar een tovenaar, geloof 't maar
een tovenaar is echt

LIDW.: een tovenaar heeft geen geheime
zakken in zijn mouw

BERTRAM: hij zal je niet verlakken
met een truc met eindjes touw

TOR: een tovenaar 'bezwiebelt'
een tovenaar 'bezweert'

TRUUK: en als het nicht wil lukken
... dan doet hij iets verkeerd

refr. maar een tovenaar, maar een tovenaar
al is hij fals of slecht
maar een tovenaar, geloof 't maar
een tovenaar is echt

AERNOUT: een tovenaar die tovert die
houdt niemand voor de mal
hij prevelt zijn bezwering 's ...
en als 't de verkeerde is
gebeurt er ook geen bal

TRUUK: kein ball kein ball

KOOR: gebeurt er ook geen bal

AERNOUT: en stijgt er groene rook op
gezichten! in het vuur!
dat doet hij met zijn stafje
zo'n stafje is heel duur

TRUUK: nein!

ANDEREN: nee, een tovenaar, nee een tovenaar
al is ie vals of slecht
maar een tovenaar, geloof 't maar
een tovenaar is echt

LIDW.: prinsessen komen praten
en kikkers willen raad

TOR: en draken willen weten
hoe men een prins verslaat

BERTRAM: hij giechelt met de beesten

HILLETJE: hij smiespelt met een spook

BERTRAM: en als 't ooit niet uitkomt
                      dan is ie van de kook

      refr.   maar een tovenaar, maar een tovenaar
      2x   wat ook een ander zegt
                      een tovenaar, ja geloof het maar
                      een tovenaar is echt
                      ja een tovenaar een tovenaar,
                      al is ie vals of slecht
                      een tovenaar, geloof het maar
                      een tovenaar is echt
                      TJILP.

titelrol.